

Sygn. akt III UK 26/08

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący)

SSN Andrzej Wróbel (sprawozdawca)

SSN Józef Iwulski

w sprawie z odwołania R. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

o prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 lipca 2008 r.,

skargi kasacyjnej organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23

października 2007 r.,

oddala skargę kasacyjną

Uzasadnienie:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił R. P. (ubezpieczony) prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, ponieważ zdarzenie nie wyczerpuje ustawowych znamion wypadku, a mianowicie nie zostało wywołane przyczyną zewnętrzną powodującą uraz.

Sąd Rejonowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 1 czerwca 2007 r. zmienił zaskarżoną odwołaniem ubezpieczonego powyższą decyzję w ten sposób, że zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 13.560,00 zł tytułem 30% uszczerbku na zdrowiu.

Sąd ustalił między innymi, że ubezpieczony na polecenie kierownika w czasie pracy prznosił wodę mineralną, a następnie po około 30 minut po powrocie na stanowisko pracy (spawacza) doznał zawału serca. Tego dnia, tj. 28 czerwca 2006 r., temperatura otoczenia wynosiła od 28 do 30 stopni Celsjusza.

Sąd pierwszej instancji powołał biegłego kardiologa, który w opinii pisemnej i uzupełniającej ustalił, że zawał przebyty przez ubezpieczonego miał związek z trzydziestoletnim paleniem tytoniu, wiekiem i płcią oraz otyłością ubezpieczonego, wysiłkiem fizycznym przy wykonywaniu pracy spawacza oraz noszeniem zgrzewek z wodą mineralną w czasie dwóch godzin do wystąpienia zawału serca, warunkami atmosferycznymi (28-30 stopni C) podczas wykonywania pracy fizycznej. Biegły uznał, że czynniki wewnętrzne miały zasadnicze znaczenie dla zawału, same czynniki zewnętrzne nie doprowadziły do wyzwolenia ostrego zespołu wieńcowego. Jednakże biegły uznał, że fakt wykonywania pracy fizycznej w wyższej niż zwykła temperaturze w 20% przyczyniły się do wystąpienia zawału serca. Jednocześnie biegły określił wysokość uszczerbku na zdrowiu na 30%.

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 23 października 2007 r. oddalił apelację organu rentowego od powyższego wyroku Sądu pierwszej instancji.

Sąd drugiej instancji stwierdził między innymi, że apelacja jest wyrazem subiektywnego poglądu skarżącego odmiennie oceniającego wpływ warunków atmosferycznych na zaburzenie krążenia i zawału mięśnia sercowego. Z opinii biegłego wynikało, że czynniki zewnętrzne były przyczyną współsprawczą wystąpienia zawału serca. W konsekwencji, zarzut naruszenia art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu

wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199, poz. 1673), dalej jako „ustawa o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych” lub jako „ustawa” jest chybiony.

Organ rentowy zaskarżył powyższy wyrok w całości skarga kasacyjną, w której zarzucił naruszenie prawa materialnego przez wadliwą subsumcję niewątpliwego stanu faktycznego pod normę prawną zawartą w art. 3 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz błędną wykładnię wyrażonego w tym przepisie ustawy pojęcia „zewnątrznej przyczyny wypadku”. Wskazując na powyższe podstawy wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i zmianę wyroku Sądu pierwszej instancji przez oddalenie odwołania ubezpieczonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Skarga kasacyjna nie uzasadnionych podstaw.
2. Nie jest trafny zarzut naruszenia art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, który stanowi, że: „Za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych.”
3. Z definicji legalnej wypadku przy pracy wynika, że jest to zdarzenie, które spełnia kumulatywnie następujące przesłanki: 1) zdarzenie nagłe, 2) wywołane przyczyną zewnętrzną, 3) powodujące uraz lub śmierć, 4) nastąpiło w związku z pracą. W niniejszej sprawie jest bezsporne, że zdarzenie z dnia 28 czerwca 2006 r. było zdarzeniem nagłym, które wywołało uraz w postaci 30% uszczerbku na zdrowiu i miało miejsce w związku z wykonywaniem przez ubezpieczonego polecenia służbowego. Sporne jest jedynie to, czy zdarzenie to zostało wywołane przyczyną zewnętrzną.
4. Zgodnie z art. 398 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw, biorąc w granicach zaskarżenia z urzędu pod rozwagę jedynie nieważność postępowania. Granice te wytyczone są zawartymi w skardze kasacyjnej zarzutami naruszenia prawa materialnego i prawa

procesowego oraz wnioskami zakreślającymi zakres zaskarżenia. W myśl art. 3983 § 1 k.p.c. skargę kasacyjną strona może oprzeć na podstawach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie (pkt 1), bądź naruszenia przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy (pkt 2). W skardze kasacyjnej wnioskodawcy sformułowany został jedynie zarzut podniesiony w ramach pierwszej z wymienionych podstaw kasacyjnych, zasadniczo opierający się na kwestionowaniu dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych. W rezultacie skarżący przypisuje w istocie Sądowi Apelacyjnemu błąd w zastosowaniu przepisów prawa materialnego w stosunku do własnej wersji zdarzeń, a nie w odniesieniu do ustalonego przez ten Sąd stanu faktycznego wywodząc, że zawał mięśnia sercowego, którego ubezpieczony doznał w dniu 28 czerwca 2006 r. nie został wywołany przyczyną zewnętrzną, ponieważ jedyną istotną przyczyną zawału i powstałego w jego wyniku uszczerbku na zdrowiu była przyczyną tkwiąca w organizmie ubezpieczonego. Tymczasem zarzut naruszenia prawa materialnego nie może być skutecznie uzasadniany próbą zwalczania ustaleń faktycznych, gdyż mogłaby ona ewentualnie odnieść zamierzony skutek wyłącznie w ramach drugiej podstawy kasacyjnej.

5. Występowanie w okolicznościach sprawy elementów nadających zdarzeniu cechy wypadku przy pracy należy do ustaleń faktycznych i z tego względu, w razie braku w tym zakresie stosownych zarzutów, o których mowa w art. 398 3 § 1 pkt 2 k.p.c., nie podlega kontroli kasacyjnej, zaś Sąd Najwyższy orzeka w ramach ustalonego w postępowaniu stanu faktycznego. Skoro zatem w skardze kasacyjnej wnioskodawcy nie został sformułowany jakikolwiek zarzut naruszenia przepisów postępowania, przeto Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi przyjętymi w zaskarżonym wyroku. Ustalenie faktyczne Sądu drugiej instancji jest tymczasem takie, że czynniki zewnętrzne były „elementem wyzwalającym wystąpienie zawału serca, a zatem wpływ tych czynników, chociaż drugorzędny, to jednak jest niewątpliwy.” Ustalenie to nie zostało przez skarżącego skutecznie zakwestionowane i jest wiążące dla Sądu Najwyższego. W tej sytuacji prawidłowo Sąd drugiej instancji uznał, iż zdarzenie z dnia 28 czerwca 2006 r. było wypadkiem przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Biorąc powyższe pod rozwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.